

DEBRECENI REFORMÁTUS
HITTUDOMÁNYI
EGYETEM

ALUMNI HÍRLEVÉL

Tartalom

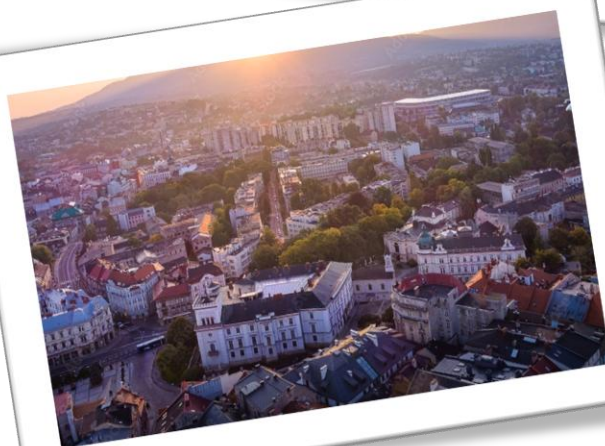
Köszöntő.....	1
Áhítat.....	2
Hírek.....	3
Visszatekintés.....	7

Köszöntő

Szeretettel köszöntjük alumni tagjainkat a 2025-ös esztendő első hírlevelével, amelyben beszámolunk a tavalyi év legfontosabb eseményeiről, de írunk idei terveinkről is. Bemutatjuk Szilágyi Sándort, Tiszabercel-Paszab lelkipásztorát, aki egyetemünkhöz, alumni közösségünkhöz

való kapcsolatáról ír. Ebben a számban hirdetjük meg „hivatalosan” is nyári alumni kirándulásunkat, amelynek helyszínét közösségünk tagjai választották ki. Így Szilázia dél-keleti csücskét fogjuk meglátogatni. Az áhítattal Klément-Balla Zsófia ajándékozott meg bennünket. Ebben a hírlevélben számolunk be Dr. Morvai Laura Országos Neveléstudományi Konferencián tartott előadásáról is.

Hodossi Sándor

Áhítat

„Az Úr gondoskodik.”

(1Móz 22,8)

Hosszabb ideje minden esztendő fordulóján megtalál valahogy egy Ige, amit aztán önkényesen kinevezek az előttem álló év Igéjének.

Nem szoktam keresni, vagy külön rágörcsölni arra, hogy megtaláljam, mindig csak valahogy alakul egy. Bütösi Jánost idézve mondhatnám: „a Szentlélekre gyanakszom”.

2024 végén megláttam otthon egy a falban árválkodó szöveget. Erről a szögről jutott eszembe egy korábbi ajándék, egy kis táblácska, amivel kapcsolatban csak annyira emlékeztem, hogy szép, kézzel festett és valami Ige van rajta. Ahogy előkerült, ez a három szócska jelent meg a szemem előtt, és égett belém egy pillanat alatt, bizonyára nem csak egy évre: „Az Úr gondoskodik”. Így nevezi el Ábrahám a helyet, ahol a bozótba fennakadt kost áldozhatta fel a fia helyett. Ez a bizonyoságtétel azonban nem csak utólagos a részéről. Már korábban ezt válaszolja Izsák kíváncsiskodó kérdésére, hogy „Isten majd gondoskodni fog a bárányról az áldozathoz...”. Már a mondat maga

is megszégyenítő kicsit, hát még akkor, ha azt is végig gondolja az ember, hogy micsoda helyzetben van Ábrahám, amikor ezt mondja! Hiszem, hogy Isten áldása és ajándéka, ha ki tudja munkálni bennünk is ezt a bizonyosságot úgy, hogy nem csak régóta magunkkal hordozott kognitív tudás, hanem szilárd, élő, bátorító reménység: az Úr gondoskodik. Bármilyen is áll előttünk ebben az évben személyes életünkben és

közösségeinkben is, Ő gondoskodik. Ha ebben meg tudunk erősödni, és hosszan tartó békességünk alakul ki ebben, akkor nem csak az idei évünk, hanem az összes további is boldog lehet.

Klément-Balla Zsófia

2025-ös kirándulásunk célpontja: Szilézia

Ha pontosan meg kellene mondanunk, hol is van Szilézia, ha körül kellene határolni ezt a területet, valószínűleg sokan jönnénk zavarba. Persze, valahol Közép-Európában, de pontosan hol is? Nem véletlen ez a bizonytalanság, hiszen sűrűn változott a terület hovatartozása az évszázadok során. A 10. századtól lengyel, majd cseh, később Habsburg, aztán porosz fennhatóság alá került. 1871-től a Német Birodalom része, az első világháborút követően Felső-Szilézia Németországgé lett, Cieszyn környéke újra Lengyelországhoz tartozott. Az első világháborút követően az országhatárokat itt is az antant hatalmak jelölték ki. Ennek során nem az etnikai, hanem a földrajzi adottságokat vették alapul. Ismerős, ugye? Napjainkban Szilézia nagy része Lengyelországhoz, kisebb hányada Csehországhoz, illetve Németországhoz tartozik.

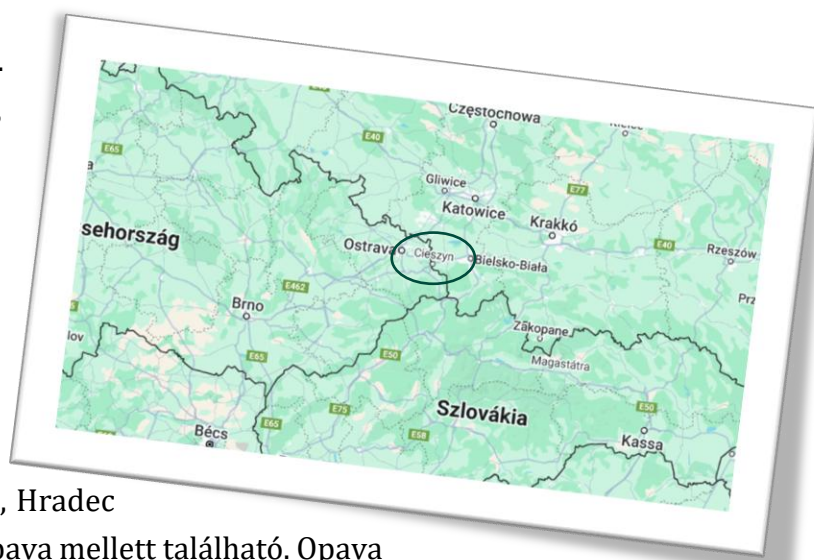
Az utóbbi időben a sziléziai identitás reneszánsza figyelhető meg. A 2002-es népszámlálás során nagyjából 150 ezren vallották magukat sziléziainak Lengyelországban, 2011-ben már több mint 700 ezren. Ezt a sokszínű, gazdag kulturális örökséggel bíró területet látogatjuk meg idei kirándulásunk során.

Főhadiszállásunk szimbolikus város. Középen kettévágott. Hallgat a Teschen, Cieszyn és a (Cesky) Těšín névre is. Egy város, két ország. Mint nálunk Komárom, Esztergom vagy Balassagyarmat. Középen az Ipolyhoz hasonló „hajózható” Olsa folyóval. Az egykori Cieszyni Hercegség központja, az egyik legrégebbi lengyel város.

Felkeressük „Szilézia gyöngyszemét”, Hradec nad Moravici hercegi kastélyát is, amely Opava mellett található. Opava a Habsburg uralom idején Szilézia központja volt.

Harmadik célpontunk az egyik legkülönlegesebb lengyel város, amelyet úgy jellemeznek, hogy „egy város két világ.” Bielsko Biala 1951-ben jött létre két korábban önálló település összekapcsolásával. Ráadásul Bielsko a történelmi Szilézia része, míg a „szomszédos Biala már Kis-Lengyelországhoz tartozott. Idén is különleges, emlékezetes kirándulás vár ránk. Mikor?

2025. 08. 15-18. (péntek-hétfő) 3 éjszaka szállás Cesky Tesin egyik 3 csillagos szállodájában, a lengyel határ közelében. Utazás autóbusszal.

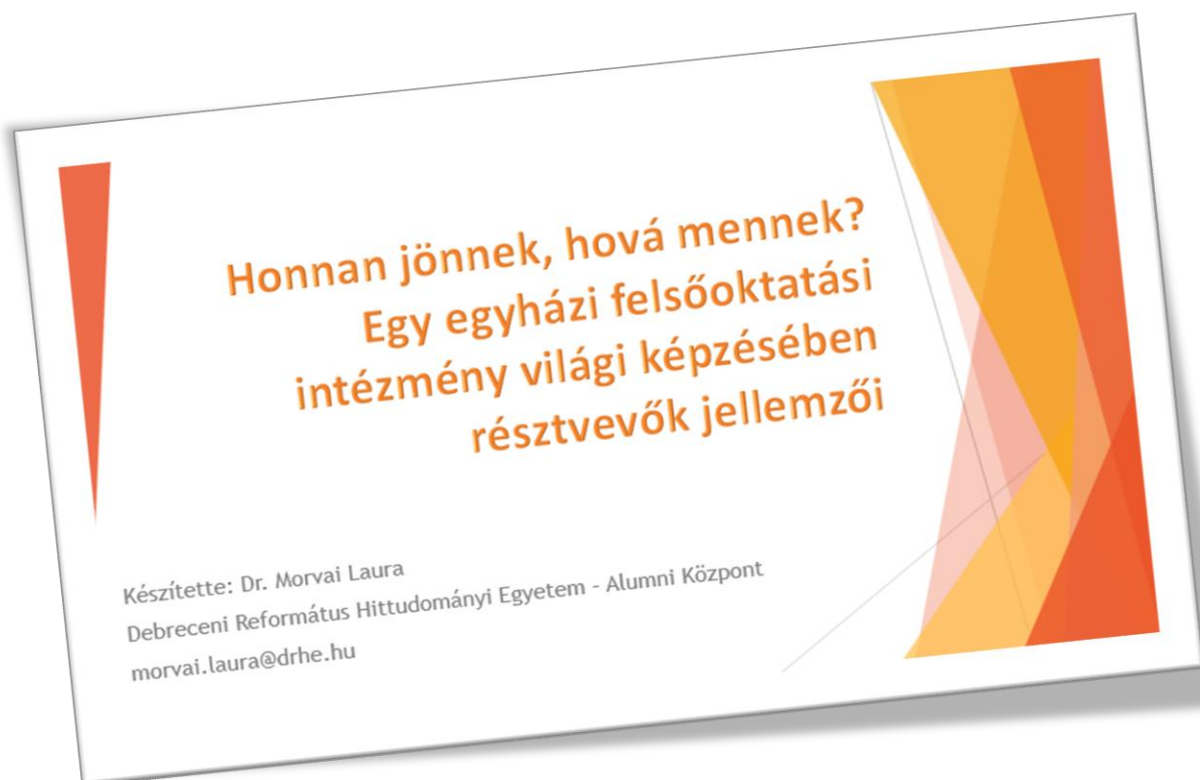
Hodossi Sándor

(intézményi alumni felelős, szervező)

Honnan jönnek, hová mennek? Tanító szakosok a DRHE-n és azon túl

Az Alumni Központ tevékenységeinek egyik csapásirányát a komplex hallgatói életút vizsgálat adja. Röviden a mindenféle statisztikák... Elsős mérés, végzős mérés és ami a kettő között van (intézményértékelések, kurzusértékelések), na és ami még utána jön (1,3,5 éve végzettek felmérése). Joggal merül fel a kérdés, hogy az éves összefoglalókon túl - melyek az egyetem honlapján elérhetők - , vajon mi lesz ezekkel az adatokkal?

2024. tavaszának végén kellett jelentkezni az őszi Országos Neveléstudományi konferenciára, melyhez az alumnis felméréseinkből nyerhető, a tudományos élet számára is érdekesnek tűnő témát választottam, de mondhatnám azt is, hogy igyekeztem abból főzni, amink van. Itt szeretném megemlíteni, hogy innen is látszik mennyire számít minden egyes hozzávaló (kitöltött kérdőív) és megköszönni az alumnusok eddigi együttműködését a méréseink során. Az előadás az egyházi oktatással foglalkozó szimpóziumban kapott helyet, a kettős vak bíráló szakmailag érdekesnek, előadásra méltónak találta a témát.

Jelenleg Magyarországon 16 intézményben érhető el tanító képzés, melyből 7 egyházi fenntartású, tehát majdnem az intézmények fele. A képzés a Bologna folyamat hatására Bachelor szinten zajlik, ami nem minden európai országra igaz, van, ahol mester vagy osztatlan képzés, esetleg kiegészítő tanári modulok formájában történik, ennek alaposabb feltérképezésére érdemes lenne a jövőben vállalkozni, azon belül pedig az egyházi tanítóképzés még ennél is kevésbé kutatott területnek tűnik.

A kutatás célja az volt, hogy feltárjuk, hogy az egyházi felsőoktatási intézményben folyó tanító képzés, hogyan illeszkedik az egyházi fenntartású oktatási rendszerbe. Ehhez a DRHE tanító képzésének hallgatói bázisát és végzett hallgatóinak elhelyezkedését vizsgáltuk.

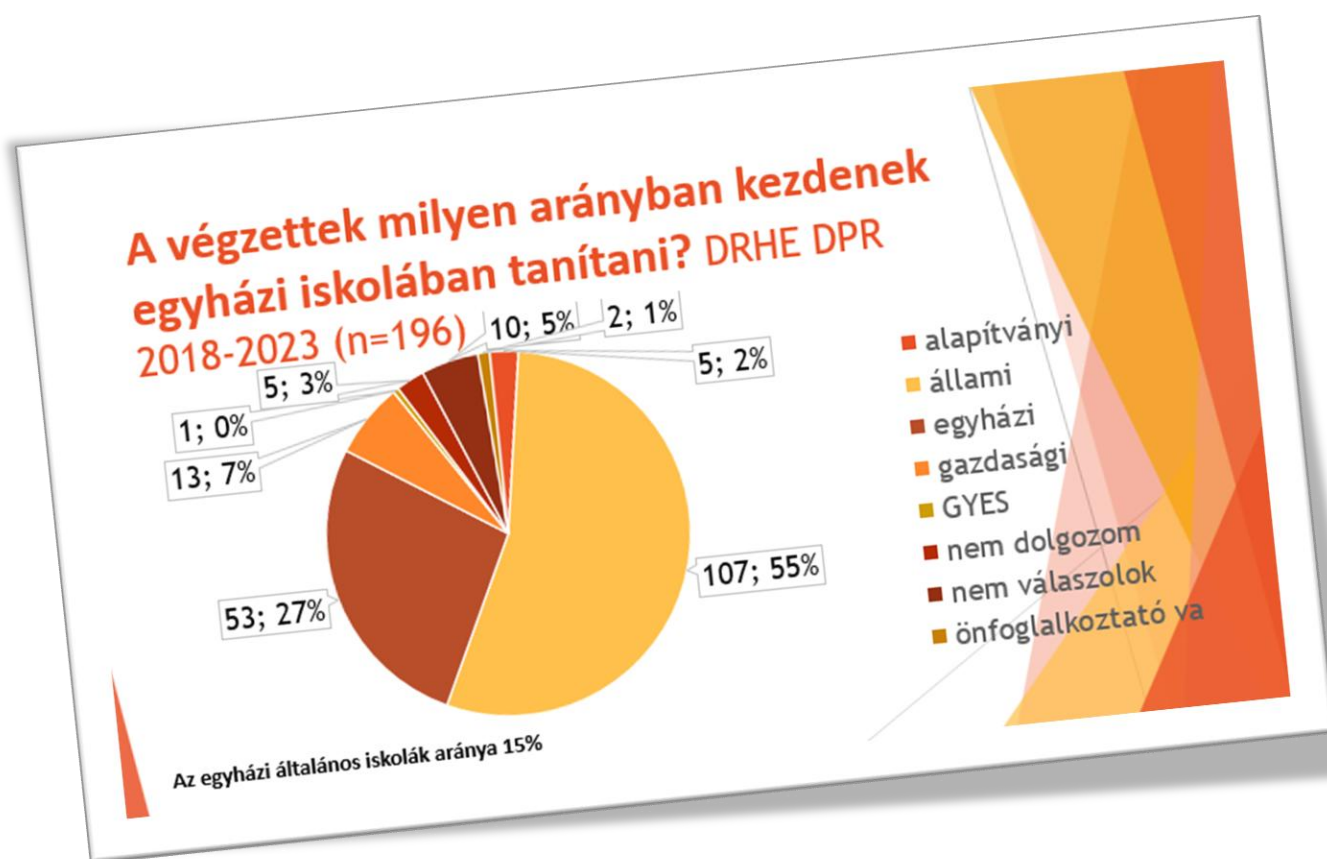
Az előadáshoz az elmúlt évek összevont adatbázisait használtuk, így a 2023-ban belépő, nagylétszámú, főként nem nappalis hallgatói bázis az eredményeket jelentősen módosította. Tudjuk, hogy a levelezős hallgatók főként nem a frissen érettségizettek közül kerülnek ki, ami azzal jár, hogy számos jellemzőjükben eltérnek a klasszikus nappalis képzésben lévőktől.

A honnan jönnek kérdés, elsősorban a középiskola fenntartójára, a szülők iskolázottságára és a hallgatók vallásosságára irányult. Felekezeti középiskolákból érkezők aránya a hat év átlagában 26%, amely némileg alatta marad az egyházi középiskolák arányainak (ami 30% körül mozog), tehát nem mondható, hogy az egyházi iskolákból nagyobb arányban érkeznenek az intézménybe a hallgatók, ami ellentmond a pedagógusképzésben más kutatásokban tapasztaltaknak, de a 2023-as év adatait megelőzően valóban felül voltak reprezentálva az egyházi középiskolákból érkezők. 2020-ban, 2021-ben, 2022-ben ez az arány 40% körüli volt. Szülők iskolázottságát nézve, azt láthatjuk, hogy a belépő évfolyamaink kétharmada első generációs értelmiségi lesz a családjában. Tehát a tanító szak valóban társadalmi státusz növelő hatással bír a hallgatók jelentős százaléka számára. Vallásosságot tekintve a hallgatók 80% körül vallják magukat legalább maguk módján vallásosnak, több, mint felük reformátusnak, de az utolsó vizsgált év ezt is lentebb vitte (vallásosság ebben az évben 60%, református: 37%).

Megnéztük, hogy az elsőévesek vajon mi alapján választják a tanító szakot, statisztikai vizsgálatok alapján három hallgatói csoportot sikerült azonosítanunk, melyből az egyik a családi minta alapján elhivatott csoport, a másik az útkereső csoport, a harmadik pedig a „csak azért is” elhivatott csoport. Az utolsó csoport szakmailag elhivatott, de családjában, környezetében nincs hasonló hivatású személy, nem is várják el, de jóval elhivatottabb, nagyobb tudásvágygal rendelkeznek, és jobban bíznak a tanító szak nyújtotta társadalmi és munkaerőpiaci lehetőségekben.

Fontos kérdésnek tartottuk az egyházi oktatási rendszerbe való illeszkedés szempontjából a belépés esetén a középiskola fenntartóját, végzést követően pedig az egyházi iskolákban való elhelyezkedést. Eredményeink azt mutatják, hogy az egyházi általános iskolák aránya jelenleg 15%, ehhez képest a DRHE-n végzettek 27%-a dolgozik egyházi intézményben. Tehát mondhatjuk, hogy némileg hozzájárul az intézmény az egyházi közoktatási rendszer pedagógus utánpótlásának biztosításához is.

Mind mérési, mind kutatási szempontból érdemes lenne a méréseinkbe beépíteni egy tagozatra vonatkozó kérdést, mert a most kiemelt néhány adat jól mutatja, hogy az újonnan belépő nagylétszámú levelező tagozatos évfolyam nagymértékben eltérő jellemzőkkel bír.

Remélem a jövőben a kitöltési hajlandóság tovább növekszik és mind az intézmény, mind a tudomány számára jól hasznosítható eredményeket tudunk majd publikálni.

Morvai Laura

Alumni = öregdiákok

Nem közismert az alumni szó jelentése. Én is szokom. Talán külföldi egyetemeken vagy a nyugati filmekben találkozhatunk azzal, ahogyan egy egyetemi szervezet összegyűjti és programokkal várja az egykori diákokat.

Hasonló megemlékezéssel kezdődik pl. a Tűzszekerek (Chariots of fire, 1981) című film is, ahol a gólyák vacsoráján felemlítik a háborúban elveszetteket:

„Előttem az egyetemünk hősi halottainak listája. Megannyi név, amelyeket itt szölongattunk, és amelyeket mi, akik idősebbek vagyunk, csak érzékenyülve tudunk kimondani. Számotokra ezek a nevek talán csak puszta nevek, nem ismertétek őket, de a mi szemünk előtt mindegyik hallatán egy-egy arc jelenik meg. Nyíltszívű, becsületes, jó fiúk. Telve élettél, elevenséggel. Ígéretes tehetségek, az ifjú nemzedék színe-virága, Anglia büszkesége. Meghaltak Angliáért, Anglia eszméiért. Az ő tragédiájuk rátok még nagyobb felelősséget ró. Az ő álmaikat is meg kell valósítanotok! Mérjétek fel magatokat, ismerjétek meg képességeiteket és akarjatok naggyá lenni! Őértük, őértük, az egyetemért, a hazátokért, ragadjátok meg a lehetőséget, és élvezzétek! És ne hagyjátok, hogy bármilyen külső erő eltérítsen a célotoktól!” (Cambridge, 1919. okt. 10.)

Vannak felejthetetlen időszakok életünkben. Sokunknak a legszebbek közé tartoznak az egyetemi évek. Amikor azt tesszük, amit szeretünk: érdeklődésünknek megfelelő tudás, tehetségünkhöz mért kreditek, szabadon választott szemináriumok, és a személyiségünk kiteljesedését segítő szórakozási lehetőségek, no és ne feledkezzünk meg az egyetemi barátságokról és szerelmekről sem. És persze, ott vannak az embert és hitet próbáló buktató tantárgyak is. Én nagyon jó, testvéri közösséget kaptam a teológián. Nem csak tanórákra, hanem azon kívül is. A tanulás mellett sok közös sportolás, vidám és mély beszélgetés színesítette életünket.

Utána a „szélrózsa minden iránya”. Városi, falusi, intézményi, iskolai lelkészek lettünk. Érdekes, miközben a legjobb („profi”) kapcsolatápolók lennénk, hiszen felfelé, egymás felé és befelé is építő kommunikációs hivatásunk van – aközben kevés közöttünk az élő kapcsolat. Egyik ökumenikus imaesten mondta a székely római katolikus plébános, hogy van náluk egy szólás: „Pap barátsága szalmaláng.” Nem azt mondom, hogy nincs kapcsolat, hanem, hogy több és jobb is lehetne! Én pl. nem használom ki, hogy van mobilom, autóm, szabadidőm – a kollegára is! Mintha félnénk egymástól és az őszinteségtől...

Ezt az úrt bizonyos szempontból kitölti az Alumni! Az Alumni olyan öregdiákok közössége, akik nem csak egyféle végzettséggel rendelkeznek, hanem birtokukban van a hitéleti, tanító, angol nyelvi, felnőttképzési és doktori diplomák valamelyike. Van frissen végzett és van nyugdíjas. Van városi és falusi. Van egyedülálló és nagycsaládos. Bár egy töről fakad ez a közösség, a DRHE-ből, mégis sok ágra bomlik. Ezért színes is az Alumni, mint a szivárvány: *„A szivárvány színeit a fehér fény szétszóródása okozza...”* (Wikipédia)

Mi, akik az egyetem után sokfelé szóródtunk, az Alumninak köszönhetően összegyűlünk kirándulások, családi napok, teológusokkal való találkozás formájában. A legutóbbi, 2024. augusztusában megvalósult olaszországi kirándulás sok-sok felejthetetlen élménye visszaköszön az azóta eltelt hónapokban. Eszembe jut, hogy az Alumni által (1) a DRHE nem engedte el a kezünket, (2) sok újonnan megismert érdekes emberrel beszélgethettem, (3) a régi ismerősökkel naponként együtt lehetünk.

Az Alumni által a DRHE nem engedi el a kezünket. Talán nincs messze, amikor hazánk minden egyeteme aktívan fenntartja a maga Alumni közösségét. A végzéstől a végsőig. Ahogyan az elején említett filmben (Tűzszekerek) egy megemlékező istentiszteleten tették az egykori egyetemista (és egykori sportoló) társak is: *„Magasztaljuk és dicsérjük híres elődeinket! Atyáinkat, akik bennünket nemzettek. Tisztelet övezte őket mindenkor, büszkeségei voltak koruknak. Azért jöttünk össze, hogy köszönetet mondjunk az Úrnak Harold Abrahamsért és tisztelegjünk legendás élete előtt.”* (London, 1978)

Szilágyi Sándor, ref. lelkesz

Tiszabercel, Paszab